

Het belang van het hebben van Ikhlāṣ[1]

Imām Moḥammad b.[2] **Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn**[3] {رَحِمَهُ ٱللَّهُ}[4]:

“

Denk niet dat *Ikhlāṣ* gemakkelijk is «om te verkrijgen». Sterker nog, het is een van de **moeilijkere** dingen voor de zielen «om te verkrijgen», en daardoor zal eenieder *Jannah* binnengaan die «**oprecht**» vanuit zijn hart heeft gezegd dat er *niets of niemand is dat/die het recht heeft om aanbeden te worden dan Allāh*[5].

De kwestie is **zeer ernstig.** Daarom moeten we de staat van ons *Qalb* (hart) inspecteren; of we oprecht zijn in onze *Aʿmāl* (daden), in onze *ʿIbādah* (aanbidding), in onze streven naar *ʿilm* (kennis) en «derhalve» in al onze *Aḥwāl* (omstandigheden).

”

Bron: *Sharḥ*[6] *ʿUmdatu-l-Aḥkām*[7] | **Auteur**: Imām al-ʿUthaymīn | **Volume** 1 | **Pagina** 24

---

[1] *Ikhlāṣ* is een term die oprechtheid en zuiverheid van intentie betekent. Het verwijst naar de handeling van aanbidding of daden die uitsluitend voor Allāh worden verricht, zonder bijbedoelingen of verlangen naar lof van anderen. In de islam is het een essentiële voorwaarde voor de acceptatie van iemands daden bij Allāh.

[2] In academische literatuur is "b." een afkorting van het Arabische woord *bin* of *ibn* (afhankelijk van de grammaticale context). Het betekent ʿde zoon vanʾ. Je schrijft ze respectievelijk in het Arabisch als: بن/*bin* & ابن/*ibn.*

[3] Imām al-ʿUthaymīn (1347H/1925 - 1421H/2001) was een nobele en een zeer veelzijdige Shaykh uit de stad ʿUnayzah, Saoedi-Arabië. Hij had een imposante staat van dienst. Er zijn namelijk ruim 30.000 (!) *Fatāwá* van hem gedocumenteerd in de vorm van 240+ boeken en 7000+ uur aan opnames!

[4] {رَحِمَهُ ٱللَّهُ}

Geschreven in transliteratie als {*Raḥimahullāh*}, is doorgaans een *Duʿāʾ* (smeekbede) die wordt geschreven of opgezegd na het noemen van de naam van een overleden moslim.
Qua betekenis, kiezen vertalers vaak voor *Moge Allāh met hem genadig zijn*.

[5] De Shaykh verwijst hier naar de geloofsgetuigenis die we dagelijks zeggen: *Lā ilāha illā ʾllāh*.

[6] *Sharḥ* is een term die 'uitleg' of 'commentaar' betekent. Het verwijst doorgaans naar de uitgebreide toelichting op een tekst, om de betekenis te verduidelijken en dieper inzicht te bieden. *Sharḥ* wordt vaak gebruikt in de context van verklaringen van klassieke islamitische werken door de geleerden. Voor commentaar op de Qurʾān wordt de term *Tafsīr* gebruikt.

[7] *ʿUmdatu-l-Aḥkām* is een verzameling van *Aḥādīth* (meervoud van *Ḥadīth*), gesorteerd op de verschillende kwesties in *Fiqh* (islamitische rechtsleer), door Imām ʿAbd al-Ghanī b. ʿAbd al-Wāḥid al-Maqdisī (541H/1146 — 600H/1203). Het werk behoort tot één van de boeken dat door de *ʿUlamā* (moslimgeleerden) sterk wordt aangeraden om te bestuderen.